

Tágabb otthonunk, Budapest

Mindennapos látvány Budapesten: megáll a villamos, az utasok lelépnek és könnyed mozdulattal ejtik le a villamosjegyet az úttestre. Talán ott van előttiük a szemétyűjtő, de sajnálják a karlendítésnyi fáradságot, úgy gondolják, hogy annyit már nem ér az ügy.

Csináljunk csak egy kis számadást. Naponta átlagban egymillió villamosjegy kerül forgalomba a fővárosi villamosokon. Ennek — szerényen számítva — 90 százaléka az utcára kerül. És ez a tekintélyes papírmennyiség még csak egy töredéke a főváros utcáin található szemétnek. Hosszú ideje folyik már a harc házaink, utcáink, tereink tisztaságáért, van is eredménye, de az is igaz, hogy még sokat kell küzdenünk, amíg Budapest külső arculatával, tisztaságával, rendszeretével is méltó lesz népi demokratikus államunkhoz.

Mi az oka annak, hogy az emberek tekintélyes részét közömbösen hagyja, milyen az utca képe? Minden bizonnyal az, hogy a járókelők többsége így gondolkodik: mi közöm az utcához, a térhez, tizezrek járnak és szemetelnek itt kívülem. Mi az oka annak, hogy egyes lakók személtládának nézik az udvart és a lépcsőházat és gondatlanul rongálják a falakat? Minden bizonnyal az, hogy így gondolkodnak (mint ahogy gondolkodtak éveken, évtizedeken át): mi közöm hozzá, nem az enyém a ház. Valószínű, hogy lakásaikban kínosan vigyáznak a rendre, a tisztaságra, mint ahogy ez általában jellemzi Budapest dolgozóit, — de odáig még nem jutott el mindenki, hogy lássa: ma már miénk a ház is, az utca is, egész gyönyörű fővárosunk.

A Városi Tanács nemrég köztisztasági ellenőroket nevezett ki, akik megállítják a személtelő járókelőt és figyelmeztetik, hogy ne csúfítsa el saját otthonát. De gondoljunk a napi egymillió villamosjegyre, vagy nézzünk szét a főváros utcáin, ha veri a szél a port: hány papírszelet, zacskó, újságlap kavarog a levegőben. Lehet-e munkába állítani annyi ellenőrt, mint ahány járókelőt a sok szemét miatt figyelmeztetni kellene? Fontos, hogy dolgozzanak a hivatásos köztisztasági ellenőrok, fontos a házkezelők, a házfelügyelők, a másodházfelügyelők jó munkája, fontos a tanácsok segítsége, útmutatása, ellenőrzése, de az igazi eredmény eléréséhez az szükséges, hogy a tisztaságért folyó harc tömegmozgalommá váljék.

Olyan jelenséggel már találkoztunk — meg is írtuk —, hogy egy úttörő, mint önkéntes köztisztasági ellenőr megszólította a személtelő járókelőt és felhívta figyelmét a szemétyűjtőre. De olyan híradásról egyelőre még nem tudunk számot adni, hogy a felnöttek között jelentkezett volna a tisztaságnak ilyen önkéntes bajnoka. Még messze vagyunk Budapesten atól a közszellemtől, amelyben szégyen a papírt, cigarettacsutkát, gyümölcsmagot az utcára szórni, amely nem tűri a piszkos udvart, a gondozatlan lépcsőházat, amely úgy tekint a főváros minden kövére, téglájára, fűszálára, mint a sajátjára.

Pedig éppen ennek a közszellemnek a kialakítása a cél. Ehhez kell megmozgatni a tisztaság hivatásos és nemhivatásos társadalmi aktíváit, ellenőreit, ennek kialakítását kell gondjaikba venni tanácsainknak. Ez a közszellem szükséges ahhoz, hogy az egymillió villamosjegy ne a szeméthe kerüljön, hanem vissza papírgyárainkba. Csak így óvhatjuk meg kitarozott házainkat, szép utcakertjeinket és nem utolsó sorban dolgozó népünk egészségét. Ez szükséges ahhoz, hogy ha kiléptünk lakásunk ajtaján, ne idegenként járjunk a városban, hanem a jó gazda szemével nézzünk körül tágabb otthonunkban és elmondhassuk büszkén: ime, ilyen egészséges, tiszta, szemét gyönyörködtető a dolgozók fővárosa, a mi Budapestünk.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Tájsóth Alvincsik Budapest

Cím:

Forrás:

ESK. 1952.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy

Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

Ösztályozás

614.76

4552